

@import url(/../css/coj/jur.css)201806080471931452018/C

221/041262018CJC22120180625SL01SLINFO_JUDICIAL201802163531

Zadeva C-126/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 16. februarja 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

C2212018SL310120180216SL00043153

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 16. februarja 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-126/18)

2018/C 221/04Jezik postopka: madžarščina
Predložitveno sodišče

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1.

Ali je sodna praksa države članice, v skladu s katero se pri presoji upoštevni določbi o zamudnih obrestih predpostavlja, da nacionalni davčni organ ni zagrešil kršitve (opustitve) – torej, da ni prišel v zamudo glede nepovratnega dela DDV, ki ustreza neplačanim pridobitvam davčnih zavezancev – saj je ob odločanju navedenega organa veljala nacionalna ureditev, ki je kršila pravo Skupnosti, Sodišče pa je šele kasneje razglasilo neskladnost pogoja iz te ureditve s pravom Skupnosti, v skladu z določbami prava Skupnosti, z Direktivo Sveta 2006/112/ES (1) (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) (ob upoštevanju zlasti člena 183 te direktive) ter z načeli učinkovitosti, neposrednega učinka in enakovrednosti? Na ta način je bilo z nacionalno prakso sprejeto, da je uporaba tega pogoja, ki je bil določen v nacionalni zakonodaji in s katerim se je kršilo pravo Unije, navidezno v skladu s pravom, dokler je nacionalni zakonodajalec ni uradno razveljavil.

2.

Ali sta zakonodaja in praksa države članice, ki pri preučitvi zadevnih določb o zamudnih obrestih razlikujeta med tem, ali davčni organ davka ni vrnil v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami – ki so poleg tega kršile pravo Skupnosti – ali pa davka ni vrnil ob kršitvi teh določb, in ki glede zneska zapadlih obresti od DDV, katerega vrnitve ni bilo mogoče zahtevati v razumnem roku zaradi pogoja v nacionalnem pravu, za katerega je Sodišče ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Unije, določata dve različni obdobji, tako da

—

imajo davžni zavezanci v prvem obdobju pravico prejeti le zamudne obresti, ki ustrezajo temeljni obrestni meri centralne banke, ob upoštevanju, da madžarski davžni organi – glede na to, da je madžarska ureditev, ki je bila v nasprotju s pravom Skupnosti, takrat še veljala – s tem, ko niso odobrili plažila DDV iz računov v razumnem roku, niso ravnali nezakonito, medtem ko

—

je treba v drugem obdobju plažati obresti, ki ustrezajo dvojni temeljni obrestni meri centralne banke – ki se poleg tega uporablja za zamudo v pravni ureditvi zadevne države žlanice – vendar le za zapoznela plažila zamudnih obresti, ki ustrezajo prvemu obdobju, v skladu z določbami prava Skupnosti, natanžneje z Direktivo o DDV (ob upoštevanju zlasti žlena 183 te direktive) ter z načeli enakovrednosti, užinkovitosti in sorazmernosti?

3.

Ali je praksa države žlanice, ki kot zažetek za izražun zamudnih obresti (obrestne obresti ali obresti na obresti), ki so zapadle v skladu z določbami države žlanice v zvezi z zamudo pri plažilu zamudnih obresti od davka, ki je bil obražunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), ne postavi prvotnega datuma zapadlosti obresti od DDV (glavnico), ampak kasnejši datum, še posebej ob upoštevanju, da je zahtevek za plažilo obresti od davkov, ki so bili zadržani ali niso bili vrnjeni v nasprotju s pravom Unije, subjektivna pravica, ki izhaja neposredno iz samega prava Unije, v skladu s pravom Skupnosti, s žlenom 183 Direktive o DDV in z načelom užinkovitosti?

4.

Ali je praksa države žlanice, v skladu s katero mora davžni zavezanec predložiti loženo vlogo za uveljavljanje obresti, ki so zapadle zaradi kršitve davžnega organa zaradi zamude, medtem ko se za druga uveljavljanja zamudnih obresti ne zahteva taka ložena vloga, saj se obresti doložijo po uradni dolžnosti, v skladu s pravom Skupnosti, s žlenom 183 Direktive o DDV in z načelom užinkovitosti?

5.

Že je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države žlanice, v skladu s katero se lahko obrestne obresti (obresti na obresti) zaradi zamude pri plažilu obresti od davka, ki je bil po ugotovitvi Sodišža plažan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica) priznajo le, že davžni zavezanec vloži izredno vlogo, s katero ne zahteva konkretno obresti, temvež znesek davka, ki ustreza neplažanim pridobitvam, ki so bile dolgovane ravno ob razveljavitvi določbe države žlanice, ki je nasprotovala pravu Unije, v nacionalni ureditvi, in ki je zavezovala k plažilu DDV zaradi tega neplažila, žeprav so obresti od DDV, ki so podlaga za uveljavljanje obrestnih obresti, že zapadle za davžna obdobja pred izredno zahtevo in še niso bile plažane, v skladu s pravom Skupnosti, s žlenom 183 Direktive o DDV in z načelom užinkovitosti?

6.

Že je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države žlanice, ki povzroža izgubo pravice do prejema obrestnih obresti (obresti na obresti), ki ustrezajo zamudi plažila obresti od davka, ki je bil glede na ugotovitev Sodišža obražunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), v povezavi z zahtevki za izplažilo obresti od DDV, ki niso bile predmet davžnega obdobja za DDV, zajetega s prekluzivnim rokom, ki je doložen za predložitev

vloge za izredno vračilo, ker so te obresti zapadle že prej, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?

7.

Ali je praksa države članice, ki davčnemu zavezancu dokončno odvzame možnost, da bi uveljavljal obresti na davek, ki je bil obračunan na podlagi nacionalne določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in s katero je bilo prepovedano zahtevati DDV za nekatere neplačane pridobitve, tako da

—

se je [v skladu s to prakso] zahtevke za obresti štel za neutemeljen v trenutku, ko je bilo mogoče uveljavljati [vračilo] davka, s sklicevanjem na veljavnost določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (ker ni prišlo do zamude, saj je davčni organ zgolj uporabljal veljavno pravo),

—

in kasneje, ko je bila v nacionalni pravni ureditvi že razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in ki je omejevala pravico do vračila, s sklicevanjem na zastaranje,

—

v skladu s pravom Skupnosti in s členom 183 Direktive o DDV (ob upoštevanju zlasti načela učinkovitosti in subjektivnega značaja pravice do uveljavljanja obresti od davkov, ki neupravičeno niso bili vrnjeni)?

8.

Ali je praksa države članice, pri kateri je možnost uveljavljanja zamudnih obresti, ki jih je treba plačati od obresti od DDV (glavnica), ki davčnemu zavezancu pripadajo zaradi davka, ki mu ni bil vrnjen takrat, ko se je lahko njegovo vračilo prvič zahtevalo, in sicer zaradi določbe nacionalnega prava, za katero je bilo pozneje ugotovljeno, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, za celotno davčno obdobje med letoma 2005 in 2011 odvisna od tega, ali je davčni zavezanec trenutno v položaju, da lahko zaprosi za vračilo DDV za davčno obdobje navedenega davka, v katerem je bila v nacionalnem pravnem redu razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (september 2011), čeprav plačilo obresti od DDV (glavnica) ni bilo izvedeno pred tem trenutkom niti pozneje, preden je bil pri nacionalnem sodišču vložil zahtevek, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?

(1) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).